

Klaas Doornbos kan zijn werkzaamheden voor de vereniging niet langer combineren met zijn werk.

Foto: Archief DvhN

■ INTERVIEW | Voorzitter Vereniging Kleine Dorpen Groningen stopt ermee 'Sociale warmte zal terugkeren in kleine dorpen'

Klaas Doornbos ziet de toekomst van de kleine dorpen niet zo zwartgallig. Rooskleurig is weer een ander uiterste. Maar er wordt vooruitgang geboekt. In het dorp wordt vooruit gedacht, de politiek heeft meer belangstelling voor de wensen en de mogelijkheden zijn groter dan vroeger.

Door Els Haartsen

DEN HAM ■ Met veel plezier was Klaas Doornbos de afgelopen zes jaar voorzitter van de Vereniging Kleine Dorpen Groningen. "Ik woon tussen Aduard en Den Ham en was lid van beide dorpsverenigingen. Toen ik zes jaar geleden gevraagd werd voorzitter te

worden van de vereniging, heb ik daar niet lang over nagedacht. Ontwikkelingen op het platteland interesseren me."

In april legt hij het voorzitterschap van zich af: "Het is moeilijk te combineren met mijn werk. Om beide dingen goed te doen, heb ik meer tijd nodig."

De vereniging zet zich in allerlei opzichten in voor het platteland. Zo adviseert ze bij dorpsvernieuwingen en verkeersveiligheid. Ook wil de vereniging de dorpen slagvaardiger maken door cursussen te geven op het vlak van bestuur, beleid en financiën. Door de adviezen bij het opstellen van dorpsvisies, hebben bewoners meer in te brengen in het beleid.

Klaas Doornbos komt van het platteland. Tot zijn vijfde jaar woonde hij tussen Eenrum en Pieterburen, op

een boerderij die alleen via een onverhard pad te bereiken was. In 1951 verhuisde hij naar de Noordoostpolder, acht jaar later ging hij naar Oldekerk, om weer tien jaar later neer te strijken op de boerderij waar hij nu nog woont. Alleen bereikbaar via een lang betonpad.

Hij kent de problemen van kleine dorpen. In 1978 werd de Vereniging Kleine Dorpen Groningen tot leven geroepen. Uit protest. Doornbos: "De dorpen waren bang voor verpaupering, omdat de rijkere dorpsbewoners wegtrokken richting de stad. Later werd deze vrees tegenovergesteld: de stedelingen met een goedgevulde beurs wilden in een landelijk gebied wonen en werken in de stad. De dorpsbewoners werden verdrukt door deze invasie. Jarenlang werden er lukraak woningen aan de rand van

een dorp gebouwd, zonder goed overleg met de bewoners. De vanzelfsprekende sociale verbanden in een dorp verdwenen. Het werd kil."

Doornbos denkt dat dit proces stopt en weer zal omslaan in een sterkere samenhang binnen een dorp: "Het is een golfbeweging, de individualisatie slaat een keer weer om. Die schiet te ver door en mensen voelen zich er niet goed bij. De sterke sociale banden komen weer terug, misschien in een andere vorm."

Doornbos ziet de toekomst van de kleine dorpen positief: "Er blijft veel te wensen over, maar er gebeurt ook veel. De politiek houdt meer rekening met de wensen en belangen van de kleine dorpen. Er is meer mogelijk dan vroeger en er wordt door de dorpen vooruitgedacht. Dat is allemaal positief. *DvhN 19-2-02*